

ZAKON O ENERGIJI

-pročišćeni tekst-

NN (68/01), NN (177/04), NN (76/07), NN (152/08)

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju: mjere za sigurnu i pouzdanu opskrbu energijom i njenu učinkovitu proizvodnju i korištenje, akti kojima se utvrđuje i na temelju kojih se provodi energetska politika i planiranje energetskog razvitka, obavljanje energetskih djelatnosti, na tržištu ili kao javnih usluga, te osnovna pitanja obavljanja energetskih djelatnosti uz poštivanje mjera zaštite okoliša.

Članak 2.

Opskrba energijom Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske te Ministarstva unutarnjih poslova uređuje se ovim Zakonom i posebnim zakonima.

Članak 3.

Pojedini izrazi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:

1. distribucija – razvod energije distribucijskom mrežom/sustavom,
2. distribucijska mreža/sustav – mreža/sustav koji se koristi za distribuciju energije,
3. distributor kućanskih uređaja – trgovac na malo ili druga pravna ili fizička osoba koja prodaje, iznajmljuje, nudi u najam na otplatu ili izlaže radi prodaje kućanske uređaje krajnjim korisnicima,
4. dobavljač kućanskih uređaja – proizvođač, njegov ovlaštenu zastupnik registriran u Republici Hrvatskoj, uvoznik ili druga pravna ili fizička osoba koja stavlja kućanski uređaj na tržište u Republici Hrvatskoj,
5. energetski subjekt – pravna ili fizička osoba koja obavlja jednu ili više energetskih djelatnosti i ima dozvolu za obavljanje energetskih djelatnosti,
6. energija – električna energija, toplinska energija, plin, biogorivo, nafta i naftni derivati,
7. kogeneracija – istodobna proizvodnja električne i toplinske energije u jedinstvenom procesu,
8. korisnik mreže/sustava – sve fizičke i pravne osobe koje isporučuju energiju u prijenosnu ili distribucijsku mrežu/sustav (proizvođači) ili iz nje/njega preuzimaju energiju (kupci) ili koje koriste mrežu/sustav za tranzit energije (trgovci),
9. kupac – pravna ili fizička osoba koja kupuje energiju,
10. ministar – ministar nadležan za energetiku,
11. Ministarstvo – ministarstvo nadležno za energetiku,
12. mreža – sustav povezanih postrojenja i vodova koji su namijenjeni prijenosu ili razvodu ili opskrbi energijom,
13. naslijeđeni troškovi – obveze i troškovi nastali prije početka primjene ovoga Zakona koji ne mogu biti u cijelosti pokriveni u tržišnim uvjetima poslovanja,
14. obnovljivi izvori energije – izvori energije koji su sačuvani u prirodi i obnavljaju se u cijelosti ili djelomično, posebno energija vodotoka, vjetra, neakumulirana Sunčeva energija,

biogorivo, biomasa, bioplin, geotermalna energija, energija valova, plime i oseke, biomase, plina iz deponija, plina iz postrojenja za preradu otpadnih voda,

15. javna usluga – usluga dostupna u svako vrijeme svim kupcima i energetskim subjektima po reguliranoj cijeni i prema reguliranim uvjetima pristupa i korištenja usluge, uvažavajući sigurnost, redovitost i kvalitetu usluge, zaštitu okoliša, učinkovitost korištenja energije i zaštitu klime, a koja se obavlja prema načelima javnosti rada i nadzora tijela određenih zakonom,

16. biogorivo – tekuće ili plinovito gorivo dobiveno iz biomase,

17. biomasa – biorazgradivi dio proizvoda, ostataka i otpadaka od poljoprivrede (uključivo s biljnim i životinjskim tvarima), šumarstva i drvne industrije, kao i biorazgradivi dijelovi komunalnog i industrijskog otpada čije je energetsko korištenje dopušteno,

18. obveza javne usluge – obveza energetskih subjekata da određene energetske djelatnosti obavljaju kao javne usluge,

19. opskrba energijom – isporuka i/ili prodaja energije kupcu,

20. organizirano energetsko tržište – organizirano usklađivanje i posredovanje u ponudama o kupnji i prodaji energije,

21. plin – prirodni plin, ukapljeni prirodni plin, miješani ukapljeni naftni plin, ispareni ukapljeni naftni plin, bioplin, plin iz biomase i gradski plin,

22. povlaštenu kupac – kupac koji taj status stječe na temelju zakona i koji može slobodno izabrati od koga će kupiti energiju,

23. povlaštenu proizvođač – energetski subjekt ili druga pravna ili fizička osoba koja u pojedinačnom proizvodnom objektu istodobno proizvodi električnu i toplinsku energiju na visokoučinkovit način, koristi otpad ili obnovljive izvore energije na gospodarski primjeren način koji je usklađen sa zaštitom okoliša,

24. prijenos/transport energije – transport energije prijenosnom mrežom radi preuzimanja energije od proizvođača i iz drugih prijenosnih mreža i predaje te energije distribucijskoj mreži ili kupcima priključenim neposredno na prijenosnu mrežu,

25. prijenosna mreža/ transportni sustav – mreža/sustav koji se koristi za prijenos/transport energije,

26. priključak na mrežu/sustav – fizički priključak na prijenosnu/transportnu ili distribucijsku mrežu/sustav prema propisanim uvjetima,

27. proizvodnja energije – fizikalni ili kemijski proces pretvorbe goriva ili obnovljivih izvora energije u električnu, toplinsku ili druge oblike energije,

28. proizvodnja naftnih derivata – procesi prerade i dorade nafte i/ili degazolinaže, kojima se dobivaju tekući i plinoviti proizvodi – naftni derivati, uključivo i ukapljeni naftni plin (UNP),

29. proizvodnja plina – proizvodnja, isporuka i prodaja plina, isključujući proizvodnju prirodnog plina,

30. tarifni kupac – kupac za kojeg se energija dobavlja na regulirani način i po reguliranoj cijeni,

31. tranzit – prijenos energije porijeklom iz druge države, namijenjene trećoj državi preko teritorija Republike Hrvatske, ili prijenos energije porijeklom iz druge države i namijenjen toj drugoj državi preko Republike Hrvatske,

32. trgovac – energetski subjekt koji kupuje i prodaje energiju,

33. Agencija – nezavisan regulator energetskih djelatnosti – osnovan posebnim zakonom i s ovlastima propisanim ovim Zakonom i zakonima kojima se uređuje obavljanje energetskih djelatnosti na tržištu ili kao javnih usluga.

34. kućanski uređaji – hladnjaci i ledenice te njihove kombinacije, perilice rublja, sušilice rublja i njihove kombinacije, električne pećnice, perilice posuđa, klimatizacijski uređaji, električni izvori svjetla napajani direktno iz mreže te zagrijači vode i spremnici tople vode.

Članak 4.

Izgradnja energetske objekata, njihovo održavanje i korištenje, te obavljanje energetske djelatnosti od interesa je za Republiku Hrvatsku.

II. ENERGETSKA POLITIKA I PLANIRANJE ENERGETSKOG RAZVITKA

Članak 5.

(1) Osnovni akt kojim se utvrđuje energetska politika i planira energetske razvitak je Strategija energetske razvitka.

(2) Strategijom energetske razvitka se radi: osiguranja sigurne i pouzdane opskrbe energijom i njene učinkovite proizvodnje i učinkovitog korištenja, osobito radi korištenja različitih i obnovljivih izvora energije, osiguranja zaštite okoliša u svim područjima energetske djelatnosti; poticanja konkurentnosti na tržištu energije na načelima nepristranosti i razvidnosti; zaštite kupaca energije, te povezivanja hrvatskoga energetske sustava ili njegovih dijelova s europskim energetske sustavom ili energetske sustavom drugih zemalja, polazeći od gospodarske razvitka i energetske potreba; utvrđuju nacionalni energetske programi, potrebna ulaganja u energetiku, poticaji za ulaganja u obnovljive izvore i kogeneraciju i za povećanje energetske učinkovitosti te unapređenje mjera zaštite okoliša.

(3) Strategiju energetske razvitka donosi Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske za razdoblje od deset godina.

(4) Strategija energetske razvitka mora biti u skladu s Programom prostornog uređenja Republike Hrvatske i Planom razvitka Republike Hrvatske.

Članak 6.

(1) Na temelju Strategije energetske razvitka Vlada Republike Hrvatske donosi Program provedbe Strategije energetske razvitka, kojim se utvrđuju mjere, nositelji aktivnosti i dinamika realizacije energetske politike i provođenja nacionalnih energetske programa, način ostvarivanja suradnje s tijelima lokalne i područne (regionalne) samouprave na području planiranja razvitka energetske sektora i suradnje s energetske subjektima, te s međunarodnim organizacijama.

(2) Program provedbe Strategije energetske razvitka donosi se za razdoblje od najmanje tri godine.

(3) Nakon isteka razdoblja za koje je donesen Program provedbe Strategije energetske razvitka, Vlada Republike Hrvatske podnosi Hrvatskom saboru izvješće o provedbi Strategije energetske razvitka s prijedlogom potrebnih promjena.

Članak 7.

Jedinice lokalne samouprave i jedinice područne (regionalne) samouprave su dužne u svojim razvojnim dokumentima planirati potrebe i način opskrbe s energijom i te dokumente usklađivati sa Strategijom energetske razvitka i Programom provedbe Strategije energetske razvitka.

Članak 8.

Na temelju Strategije energetske razvitka i Programa provedbe Strategije energetske razvitka te planova i programa jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, energetske subjekti donose programe i planove izgradnje, održavanja i korištenja energetske

objekata te drugih potreba u obavljanju energetske djelatnosti, uvažavajući obveze koje proizlaze iz međunarodnih ugovora u vezi sa zaštitom okoliša.

Članak 9.

(1) Vlada Republike Hrvatske donosi dugoročne i godišnje energetske bilance kojima se utvrđuje ukupna potreba za energijom, izvori (vrste) energije, te načini i mjere za zadovoljavanje tih potreba.

(2) Sastavni dio energetske bilanci su:

- potreban nivo rezervnih kapaciteta energetske objekata,
- potrebna zaliha operativnih rezervi pojedinih vrsta energije,
- zahtjevi u vezi s učinkovitim korištenjem energije,
 - procjena potrošnje električne energije po mjesecima i po područjima,
 - izvješće za proteklu ogrjevnu sezonu o korištenju prirodnog plina,
 - planirana i ostvarena potrošnja pojedinih vrsta energije u protekloj godini, te planirana potrošnja za tekuću godinu,
- zahtjevi u vezi s minimalnim udjelom obnovljivih izvora energije i učinkovitim korištenjem energije.

(3) Godišnja energetska bilanca se donosi najkasnije do 15. prosinca tekuće godine za iduću godinu.

(4) Ministarstvo do 15. listopada tekuće godine donosi procjenu potrošnje prirodnog plina za nastupajuću ogrjevnu sezonu i prema potrebi donosi potrebne mjere o racionalizaciji potrošnje prirodnog plina.

(5) Ministar donosi Pravilnik o energetske bilanci kojim se propisuju sadržaj i način dostave podataka koje su tijela državne vlasti, tijela jedinica lokalne i jedinica područne (regionalne) samouprave i energetske subjekti dužni dostaviti Ministarstvu radi utvrđivanja prijedloga energetske bilanci.

III. NACIONALNI ENERGETSKI PROGRAMI

Članak 10.

(1) Sukladno Strategiji energetske razvitka i Programu provedbe Strategije energetske razvitka, Vlada Republike Hrvatske pokrenut će provođenje nacionalnih energetske programa kojima se osiguravaju dugoročni razvojni ciljevi i usmjeravanje energetske sektora, ulaganje u obnovljive izvore energije i objekte za njihovo korištenje i učinkovito korištenje energije, i smanjenje opterećenja okoliša.

(2) Sudionici sporazuma o provedbi nacionalnih energetske programa su pravne osobe i jedinice lokalne samouprave i jedinice područne (regionalne) samouprave koje u provođenju svojih razvojnih planova iskazuju povećanje potreba za energijom te energetske subjekti. Sudionik sporazuma o provođenju nacionalnih energetske programa je i Vlada Republike Hrvatske.

(3) Za poticanje energetske učinkovitosti i razvoja obnovljivih izvora energije Vlada Republike Hrvatske može uredbom osnovati agenciju za energetske učinkovitost i obnovljive izvore energije.

Članak 11.

(1) Radi sudjelovanja u financiranju nacionalnih energetske programa zakonom će se

osnovati poseban fond, utvrditi izvori njegovih sredstava, tijela upravljanja i njihove obveze i ovlasti, te druga pitanja od značaja za rad fonda.

(2) Fond iz stavka 1. ovoga članka je neprofitna pravna osoba.

IV. ENERGETSKA UČINKOVITOST I OBNOVLJIVI IZVORI ENERGIJE

Članak 12.

(1) Učinkovito korištenje energije u interesu je Republike Hrvatske.

(2) Programe za učinkovito korištenje energije sukladno Strategiji i Programu na nacionalnoj razini donosi Vlada Republike Hrvatske, a na lokalnoj razini nadležna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(3) Programi sadrže poticajne mjere za učinkovito korištenje energije putem: obrazovanja, obavješćivanja, energetske savjeta te izdavanja energetske publikacija.

(4) Energetski subjekti moraju najmanje jednom godišnje obavijestiti kupce o kretanjima i značajkama korištenja energije te na prikladan način poticati i usmjeravati kupce prema učinkovitom korištenju energije i korištenju potencijala štednje.

(5) Okolnosti u vezi sa statusom proizvođača energije koji koristi kogeneraciju kao što su stjecanje statusa povlaštenog proizvođača i/ili povlaštenog kupca, uvjeti za njihov pristup mreži, ugovaranje isporuke energije, obveza preuzimanja te energije, poticajne mjere za izgradnju kogeneracijskih postrojenja i drugo, uređuju se posebnim zakonima za pojedine energetske djelatnosti.

Članak 13.

(1) Dobavljači kućanskih uređaja, koji za svoj rad koriste energiju, dužni su u tehničkoj dokumentaciji kućanskih uređaja navesti količinu energije koja se troši u propisanim uvjetima rada.

(2) Dobavljač kućanskih uređaja dužan je:

– distributoru kućanskih uređaja osigurati oznaku energetske učinkovitosti i informacijski list,

– osigurati tehničku dokumentaciju i na zahtjev nadležnog inspektora dati je na uvid u razumnom roku.

(3) Distributor kućanskih uređaja dužan je na kućanski uređaj, koji je u prodavaonicama izložen radi prodaje, vidljivo istaknuti oznaku energetske učinkovitosti, a ako se kućanski uređaj prodaje na način koji ne omogućuje kupcu kućanskih uređaja uvid u informacijski list, dužan je osigurati da se kupac kućanskih uređaja prije kupnje kućanskih uređaja upozna s podacima s oznake energetske učinkovitosti.

(4) Ministar propisuje oblik i sadržaj oznake, ovisno o vrsti kućanskih uređaja s obzirom na uporabu energije, zahtjeve minimalne energetske učinkovitosti kućanskih uređaja, obvezu određenih proizvoda da ispunjavaju uvjete minimalne energetske učinkovitosti, te kućanske uređaje koji moraju biti opremljeni oznakom energetske učinkovitosti.

(5) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na kućanske uređaje koji koriste autonomne izvore energije.

Članak 14.

(1) Korištenje obnovljivih izvora energije i kogeneracija u interesu je Republike Hrvatske.

(2) Pravilnikom o korištenju obnovljivih izvora energije i kogeneracije, kojega donosi ministar, odredit će se obnovljivi izvori energije koji se koriste za proizvodnju energije, uvjeti i mogućnost njihova korištenja, uključujući planiranje, registar projekata i postrojenja za

korištenje obnovljivih izvora energije i kogeneracije te povlaštenih proizvođača, te druga pitanja od značaja za korištenje obnovljivih izvora energije i kogeneracije.

(3) Financijski poticaji za korištenje obnovljivih izvora energije i kogeneraciju određuju se ovim Zakonom, posebnim zakonom kojim će se urediti djelatnost proizvodnje, distribucije i opskrbe toplinskom energijom, Zakonom o Fondu za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost i Zakonom o državnim potporama.

(4) Subjekt koji je ostvario poticaje prilikom izgradnje objekta za korištenje obnovljivih izvora energije i kogeneracije ne može proizvedenu energiju u tim objektima isporučivati inozemnom tržištu bez odobrenja Vlade Republike Hrvatske.

V. OBAVLJANJE ENERGETSKIH DJELATNOSTI

Članak 15.

(1) Energetske djelatnosti, u smislu ovoga Zakona, su:

1. proizvodnja električne energije,
2. prijenos električne energije,
3. distribucija električne energije,
4. opskrba električnom energijom,
5. trgovina električnom energijom,
6. organiziranje tržišta električnom energijom,
7. proizvodnja plina,
8. isporuka i prodaja prirodnog plina iz vlastite proizvodnje,
9. dobava plina,
10. skladištenje prirodnog plina,
11. transport prirodnog plina,
12. distribucija plina,
13. upravljanje terminalom za ukapljeni prirodni plin (UPP),
14. opskrba plinom,
15. proizvodnja toplinske energije,
16. distribucija toplinske energije,
17. opskrba toplinskom energijom,
18. proizvodnja biogoriva,
19. proizvodnja naftnih derivata,
20. transport nafte naftovodima i drugim nespomenutim oblicima transporta iz točke 21. ovoga stavka,
21. transport naftnih derivata produktovodima i drugim nespomenutim oblicima transporta iz točke 21. ovoga stavka,
22. transport nafte, naftnih derivata i biogoriva cestovnim vozilom,
23. trgovina na veliko naftnim derivatima,
24. trgovina na malo naftnim derivatima,
25. skladištenje nafte i naftnih derivata,
26. trgovina na veliko ukapljenim naftnim plinom (UNP),
27. trgovina na malo ukapljenim naftnim plinom (UNP),
28. trgovanje, posredovanje i zastupanje na tržištu energije.

(2) Pod energetske djelatnošću iz stavka 1. točke 11. ovoga članka razumijeva se i distribucija miješanog ukapljenog naftnog plina, isparenog ukapljenog naftnog plina,

gradskog plina, bioplina i plina iz biomase, ako se te vrste plina mogu tehnički i sigurno distribuirati kroz distribucijski sustav plinovoda.

(3) Pod energetsom djelatnošću iz stavka 1. točke 13. ovoga članka razumijeva se i opskrba miješanim ukapljenim naftnim plinom, isparenim ukapljenim naftnim plinom, gradskim plinom, bioplinom i plinom iz biomase, ako se te vrste plina mogu tehnički i sigurno distribuirati kroz distribucijski sustav plinovoda.

Članak 16.

(1) Pravne i fizičke osobe mogu započeti obavljati energetske djelatnosti samo na temelju rješenja kojim se dozvoljava obavljanje te djelatnosti (u daljnjem tekstu: dozvola).

(2) Dozvolu izdaje Agencija za regulaciju energetske djelatnosti (u daljnjem tekstu: Agencija za regulaciju).

(3) Dozvola nije potrebna za obavljanje energetske djelatnosti:

1. proizvodnje električne energije koja se proizvodi isključivo za vlastite potrebe ili se proizvodi u proizvodnim objektima snage do 1 MW,
2. proizvodnje biogoriva koje se proizvodi isključivo za vlastite potrebe ili se proizvodi energija do 1 TJ godišnje,
3. trgovine na malo naftnim derivatima,
4. trgovina na malo ukapljenim naftnim plinom (UNP),
5. skladištenje nafte i naftnih derivata koji se skladište isključivo za vlastite potrebe,
6. proizvodnje toplinske energije koja se proizvodi isključivo za vlastite potrebe ili se proizvodi u proizvodnim objektima snage do 0,5 MW.

Članak 17.

(1) Dozvola se može izdati pravnoj i fizičkoj osobi:

1. ako je registrirana za obavljanje energetske djelatnosti,
2. koja je tehnički kvalificirana za obavljanje djelatnosti,
3. koja ima u radnom odnosu potreban broj stručno osposobljenih djelatnika za obavljanje djelatnosti,
4. koja raspolaže financijskim sredstvima, ili dokaže da ih može pribaviti, potrebnim za obavljanje djelatnosti,
5. kojoj nije oduzeta dozvola za obavljanje energetske djelatnosti za koju traži dozvolu u posljednjih deset godina koja prethodi godini podnošenja zahtjeva,
6. čiji članovi uprave, odnosno druge njima odgovorne osobe u pravnoj osobi nisu bili u posljednjih pet godina pravomoćno osuđeni za kazneno djelo protiv gospodarstva, odnosno fizičkoj osobi koja u posljednje tri godine nije pravomoćno osuđena za kazneno djelo protiv gospodarstva.

(2) Uvjete iz stavka 1. točke 2. i 3. ovoga članka te oblik, sadržaj i način vođenja registra, izdanih i oduzetih dozvola propisuje ministar.

(3) Dozvola za obavljanje energetske djelatnosti izdaje se za razdoblje koje, ovisno o vrstama i kapacitetu energetske djelatnosti, propiše Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog Agencije i po pribavljenom mišljenju Ministarstva.

(4) Protiv rješenja kojim se uskraćuje dozvola za obavljanje energetske djelatnosti može se podnijeti žalba Ministarstvu.

Članak 18.

(1) Dozvola za obavljanje energetske djelatnosti može se, prije isteka njenog važenja,

oduzeti:

1. privremeno, ako energetska subjekt prestane ispunjavati neki od uvjeta iz članka 17. stavka 1. točke 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona ili ako energetska subjekt koji cijenu utvrđuje primjenom tarifnih sustava, ne utvrdi cijenu na propisan način,

2. trajno, ako energetska subjekt ne otkloni nedostatak u roku određenom točkom 1. ovoga stavka ili ne otkloni nedostatke u radu u roku određenom rješenjem nadležnog inspektora.

(2) Agencija može, bez obzira što postoje razlozi za privremeno ili trajno oduzimanje dozvole odnosno zbog kojih je dozvola oduzeta ili izrečena mjera zabrane rada, nakon pribavljanja mišljenja Ministarstva i nadležne inspekcije rješenjem dozvoliti obavljanje energetske djelatnosti kada je to nužno radi osiguranja redovite i sigurne opskrbe energijom kako bi se spriječile ili otklonile teške i neposredne opasnosti za život i zdravlje ljudi te nastanak teških poremećaja u gospodarstvu.

(3) Protiv rješenja iz stavka 1. i 2. ovoga članka može se podnijeti žalba Ministarstvu.

Članak 19.

(1) Kada je nužno osigurati redovitu i sigurnu opskrbu energijom, kako bi se spriječile ili otklonile veće štete u poslovanju pravnih osoba i životu i radu fizičkih osoba a osobito opasnost koja može nastati za život i zdravlje građana, Agencija može rješenjem naložiti energetska subjektu kome je oduzeta dozvola za obavljanje energetske djelatnosti ili koji je prestao obavljati djelatnost, da svoje objekte, uređaje, mrežu, odnosno sustav preda na korištenje drugom energetska subjektu, osim ako je dozvola za obavljanje djelatnosti oduzeta zbog sigurnosnih nedostataka objekata, uređaja, mreže, odnosno sustava.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka određuje se naknada koju će platiti energetska subjekt kome su dani na korištenje objekti, uređaji, mreža odnosno sustav. Naknada se uplaćuje na poseban račun Ministarstva.

(3) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka određuje se naknada koju će Ministarstvo iz sredstava ostvarenih prema odredbi stavka 2. ovoga članka plaćati energetska subjektu iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti žalba Ministarstvu.

VI. TRŽIŠTE ENERGIJE I JAVNE USLUGE

Članak 20.

(1) Energetske djelatnosti utvrđene ovim Zakonom obavljaju se prema pravilima kojima se uređuju tržišni odnosi ili kao pružanje javnih usluga.

(2) Kao javne usluge obavljaju se energetske djelatnosti: proizvodnja električne energije za tarifne kupce, prijenos električne energije, distribucija električne energije, organiziranje tržišta električne energije, opskrba električnom energijom tarifnih kupaca, dobava plina, skladištenje prirodnog plina, transport prirodnog plina, distribucija plina, upravljanje terminalom za ukapljeni prirodni plin (UPP), organiziranje tržišta prirodnim plinom, opskrba plinom tarifnih kupaca te distribucija toplinske energije.

Članak 21.

(1) Kada energetska subjekt obavlja dvije ili više energetska djelatnosti ili uz energetska djelatnost obavlja i drugu djelatnost dužan je voditi poslovne knjige i sastavljati financijska izvješća za svaku energetska djelatnost posebno i odvojeno od drugih djelatnosti, prema propisima o računovodstvu poduzetnika.

(2) Iznimno, odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na energetske subjekte koji za tarifne kupce obavljaju energetske djelatnosti proizvodnje toplinske energije, energetske djelatnosti distribucije toplinske energije ili energetske djelatnosti opskrbe toplinskom energijom, u dijelu koji se odnosi na odvojeno vođenje poslovnih knjiga i sastavljanje financijskih izvješća za te energetske djelatnosti, nego se za te energetske djelatnosti vode posebne poslovne knjige i sastavljaju financijska izvješća odvojeno od drugih djelatnosti.

Članak 22.

(1) Energetski subjekti koji proizvode električnu energiju ili toplinsku energiju ili proizvode ili uvoze naftu i naftne derivate (osim tranzita) moraju, pored obveznih rezervi prema posebnom zakonu, formirati i obnavljati operativne rezerve.

(2) Ministar donosi propis kojim određuje potrebne operativne rezerve energije, ako nisu određene posebnim zakonom, određuje način osiguranja prostora za njihov smještaj, način i uvjete njihovog korištenja i obnavljanja, te prava i obveze energetske subjekata u poslovanju operativnim rezervama.

Članak 23.

Vlada Republike Hrvatske u slučaju: poremećaja na domaćem tržištu radi neočekivanog ili neprekidnog manjka energije; neposredne ugroženosti, neovisnosti i jedinstvenosti države te velikih prirodnih nepogoda ili tehnoloških katastrofa (krizne situacije) može propisati:

- mjere ograničenja trgovine s pojedinim energijama,
- posebne uvjete trgovine,
- mjere ograničenja izvoza ili uvoza energije,
- posebne uvjete za izvoz ili uvoz energije
- mjere obavezne proizvodnje energije,
- obvezu isporuke energije samo određenim korisnicima.

Članak 23. a

Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog Ministarstva, koje je pribavilo mišljenje Agencije, jednom godišnje daje izvješće o stanju sigurnosti opskrbe energijom i očekivanim potrebama za energijom koje sadrži:

- pogonsku sigurnost mreže,
- predviđanje bilance proizvodnje i potrošnje za iduće petogodišnje razdoblje,
- očekivano stanje sigurnosti opskrbe za idućih pet do 15 godina od datuma izvješća,
- investicijske namjere operatora prijenosnog sustava i drugih subjekata u prijenosnu mrežu/transportni sustav (za koje su takve namjere poznate) za idućih pet ili više godina koje će obuhvatiti i izgradnju prekograničnih vodova,
- načela upravljanja zagušenjima u mreži u skladu s međunarodnim pravilima,
- postojeći i planirani vodovi prijenosne mreže/transportnog sustava,
- očekivani razvoj proizvodnje, opskrbe, prekograničnih razmjena i potrošnje, uzimajući u obzir mjere upravljanja potrošnjom i
- područne, nacionalne i europske ciljeve održivosti razvoja, uključujući međunarodne projekte.

Članak 24.

(1) Energetski subjekt koji je nositelj obveze javne usluge ima pravo na pomoć pri snošenju naslijeđenih troškova.

(2) Energetski subjekt koji je nositelj obveze javne usluge treba u roku od 12 mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona utvrditi prijedlog iznosa naknade naslijeđenih troškova. Odluku o iznosu naknade, na prijedlog Ministarstva koje je pribavilo mišljenje Agencije, donosi Vlada Republike Hrvatske.

(3) Onaj dio naslijeđenih troškova koji se neće pokriti u cijeni energije pokrit će se na temelju posebnog zakona.

VII. CIJENE ENERGIJE

Članak 25.

(1) Cijene energije mogu biti regulirane ili slobodne.

(2) Regulirana cijena energije za tarifne kupce sadrži:

– dio cijene prema tarifnim stavkama, za energetske djelatnosti za koje se primjenjuje tarifni sustav,

- naknadu za poticanje proizvodnje energije iz obnovljivih izvora energije i kogeneracije,
- naknadu za naslijeđene troškove, ako su ti troškovi odobreni za pojedinu vrstu energije,
- ostale naknade, ako je to propisano posebnim zakonom.

(3) Slobodna cijena energije sadrži:

– dio cijene koji se slobodno ugovara,

– dio cijene prema tarifnim stavkama, za energetske djelatnosti za koje se primjenjuje tarifni sustav,

- naknadu za poticanje proizvodnje energije iz obnovljivih izvora energije i kogeneracije,
- naknadu za naslijeđene troškove, ako su ti troškovi odobreni za pojedinu vrstu energije,
- ostale naknade, ako je to propisano posebnim zakonom.

Članak 26.

(1) Primjenom Tarifnih sustava određuje se cijena:

- proizvodnje električne energije, s izuzetkom proizvodnje za povlaštene kupce,
- prijenosa električne energije,
- distribucije električne energije,
- opskrbe električne energije, s izuzetkom povlaštenih kupaca,
- distribucije plina,
- transporta prirodnog plina,
- skladištenje prirodnog plina,
- upravljanje terminalom za ukapljeni prirodni plin (UPP),
- opskrba plinom tarifnih kupaca,
- proizvodnje toplinske energije, s izuzetkom povlaštenih kupaca,
- distribucije toplinske energije,
- opskrbe toplinske energije s izuzetkom povlaštenih kupaca.

(2) Primjenom Tarifnog sustava iz stavka 1. podstavka 5. ovoga članka određuje se i cijena distribucije miješanog ukapljenog naftnog plina, isparenog ukapljenog naftnog plina, gradskog plina, bioplina i plina iz biomase, ako se te vrste plina mogu tehnički i sigurno distribuirati kroz distribucijski sustav plinovoda, a primjenom Tarifnog sustava iz stavka 1. podstavka 9. ovoga članka određuje se i cijena opskrbe miješanim ukapljenim naftnim plinom, isparenim ukapljenim naftnim plinom, gradskim plinom, bioplinom i plinom iz biomase, ako se te vrste plina mogu tehnički i sigurno distribuirati kroz distribucijski sustav plinovoda.

(3) Tarifni sustavi se temelje na opravdanim troškovima poslovanja, održavanja, zamjene,

izgradnje ili rekonstrukcije objekata i zaštite okoliša, uključujući razuman rok povrata sredstava od investicija u energetske objekte, uređaja i mreža, odnosno sustava, te moraju biti nepristrani i razvidni.

(4) Tarifni sustavi trebaju poticati mehanizme za poboljšanje energetske učinkovitosti i upravljanje potrošnjom, uključujući i povećano korištenje obnovljivih izvora energije.

(5) Cijena električne energije za istu kategoriju potrošnje Tarifnih kupaca jednaka je na cijelom području Republike Hrvatske.

(6) Tarifni sustav za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora energije i kogeneracije određuje pravo proizvođača na poticajnu cijenu koju operator tržišta plaća za isporučenu energiju.

Članak 27.

(1) Tarifni sustav čini propisana metodologija za utvrđivanje tarifnih stavaka s visinama tarifnih stavki.

(2) Metodologijom iz stavka 1. ovoga članka utvrđuju se tarifne stavke za obračun cijena energije za različite energetske subjekte, odnosno korisnike, ovisno o vrsti, snazi, kvaliteti i drugim elementima isporučene energije.

(3) Tarifne stavke trebaju omogućiti obračun cijene energije za obračunsko razdoblje.

(4) Visine tarifnih stavki iz stavka 1. ovoga članka mogu biti različite ovisno o vrsti korisnika, razdoblju isporuke i sezonskoj ili dnevnoj dinamici isporuke.

Članak 28.

(1) Metodologiju, odnosno tarifne sustave bez visine tarifnih stavki, za:

- proizvodnju električne energije, s iznimkom za povlaštene kupce,
- opskrbu električnom energijom, s iznimkom povlaštenih kupaca,
- opskrbu plinom tarifnih kupaca,
- proizvodnju toplinske energije, s iznimkom za povlaštene kupce,
- opskrbu toplinskom energijom, s iznimkom povlaštenih kupaca,
- prijenos električne energije,
- distribuciju električne energije,
- distribuciju plina,
- skladištenje prirodnog plina,
- upravljanje terminalom za ukapljeni prirodni plin (UPP),
- transport prirodnog plina,
- distribuciju toplinske energije,

donosi Agencija, a nakon što pribavi mišljenje energetske subjekata za obavljanje čijih djelatnosti se primjenjuje tarifni sustav i Ministarstva.

(2) Vlada Republike Hrvatske određuje visinu pojedinih tarifnih stavki u tarifnim sustavima iz stavka 1. ovoga članka na prijedlog Ministarstva.

(3) Prijedlog Ministarstvu za promjenu visine tarifnih stavki u tarifnim sustavima iz stavka 1. ovoga članka može podnijeti energetski subjekt za obavljanje čijih djelatnosti se primjenjuje tarifni sustav ili Agencija.

(4) Ministarstvo je dužno na prijedlog za promjenu visine tarifnih stavki iz stavka 3. ovoga članka koji je podnio energetski subjekt za obavljanje čijih djelatnosti se primjenjuje tarifni sustav pribaviti mišljenje Agencije, a na prijedlog za promjenu visine tarifnih stavki koji je podnijela Agencija zatražiti mišljenje energetskog subjekta za obavljanje čijih djelatnosti se primjenjuje tarifni sustav.

(5) Vlada Republike Hrvatske određuje naknade za poticanje obnovljivih izvora energije i kogeneracije i donosi tarifni sustav za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora

energije i kogeneracije, na prijedlog Ministarstva koje je pribavilo mišljenje Agencije.

(6) Vlada Republike Hrvatske određuje naknadu za organiziranje tržišta električne energije i naknadu za organiziranje tržišta plina na prijedlog Ministarstva. Energetski subjekt za organiziranje tržišta električne energije i energetski subjekt za organiziranje tržišta plina dostavljaju prijedlog Ministarstvu koje pribavlja mišljenje Agencije.

(7) Primjenu tarifnih sustava i naknada nadzire Agencija.

VIII. UVJETI OPSKRBE ENERGIJOM

Članak 29.

(1) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra a po pribavljenom mišljenju Agencije, propisuje Opće uvjete za opskrbu energije.

(2) Općim uvjetima za opskrbu energijom utvrđuju se za električnu energiju, toplinsku energiju te prirodni plin:

- postupak izdavanja energetske suglasnosti i stvaranja uvjeta za priključak na mrežu,
- uvjeti za priključak, opskrbu energijom i korištenje mreže,
- praćenje sigurnosti opskrbe i kvalitete energije,
- međusobni ugovorni odnosi između energetskih subjekata i korisnika mreže,
- obveze i odgovornosti energetskih subjekata i korisnika mreže,
- uvjeti mjerenja, obračuna i naplate isporučene energije i snage,
- uvjeti za primjenu postupka ograničenja ili prekida isporuke energije,
 - postupci utvrđivanja i obračuna neovlaštene potrošnje energije.

(3) Opći uvjeti za opskrbu energijom sadrže osobito sljedeće mjere zaštite kupaca:

– pravo na sklapanje ugovora s pružateljem usluge opskrbe energijom utemeljeno na pravičnim i unaprijed poznatim uvjetima u kojem se navodi sljedeće:

- a) naziv i adresa opskrbljivača,
- b) usluge koje se pružaju, razina kvalitete usluga koje se nude i vrijeme priključenja,
- c) vrste ponuđenih usluga održavanja, ako se nude,
- d) sredstva kojima se mogu dobiti najnovije informacije o važećim tarifama i cijenama održavanja,
- e) trajanje ugovora, uvjeti obnove i prekida usluga i ugovora, postojanje bilo kojeg prava na raskid ugovora,
- f) naknada ili povrat sredstava ako se ne ispuni ugovorena razina kvalitete usluga,
- g) način pokretanja postupka za rješavanje sporova,
 - pravo na obavijest o namjeri izmjene ugovorenih uvjeta i pravo na raskid ugovora nakon primitka te obavijesti, obvezu pružatelja usluga da obavijesti svoje korisnike o svakom povećanju cijena najkasnije u tijeku jednoga uobičajenoga obračunskog razdoblja nakon povećanja cijena, pravo kupca na raskid ugovora ako ne prihvaća nove uvjete,
 - obvezu davanja razvidnih podataka o važećim tarifama i o standardnim uvjetima koji se odnose na pristup mreži i korištenje usluga,
 - obvezu ponude širokog izbora načina plaćanja, a razlike u uvjetima moraju odražavati troškove opskrbljivača zbog različitih načina plaćanja,
 - pravo na zaštitu kupaca od nepravednih i varljivih načina prodaje usluga,
 - pravo na besplatnu promjenu opskrbljivača,
 - pravo na razvidne, jednostavne i jeftine postupke rješavanja žalbi kupaca, uz pravedno rješavanje sporova i bez odgađanja, uz naknadu troškova i/ili kompenzaciju, ako su

osigurani,

- obvezu davanja obavijesti o svim pravima koja se odnose na javne usluge.

Članak 29.a

(1) Metodologija utvrđivanja naknade za priključenje na mrežu i za povećanje priključne snage postojećih proizvođača i kupaca te podjela naknade prema koristi koju imaju korisnici mreže propisuje se pravilnikom kojega donosi Agencija. Metodologija se temelji na objektivnim, razvidnim i nepristranim načelima.

(2) Naknada za priključenje na mrežu i za povećanje priključne snage postojećih proizvođača i kupaca sastoji se od troška za stvaranje tehničkih uvjeta u mreži i troška izvedbe priključka na mrežu.

(3) Naknada za priključenje iz stavka 2. ovoga članka predstavlja udjel kupca u financiranju izgradnje priključka i udjel za stvaranje tehničkih uvjeta u mreži.

(4) Podaci iz katastra vodova koji su potrebni za priključenje na mrežu moraju biti dostupni energetske subjektima i kupcima na njihov zahtjev.

Članak 29.b

(1) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra, a nakon pribavljenog mišljenja Agencije, propisuje iznos naknade za priključenje na mrežu i za povećanje priključne snage.

(2) Primjenu pravilnika iz članka 29.a stavka 1. ovoga Zakona i propisanih naknada iz stavka 1. ovoga članka nadzire Agencija.

IX. PRISTUP OBJEKTIMA I POSEBNI UVJETI

Članak 30.

(1) Energetski subjekt ima pravo koristiti nekretnine koje nisu u njegovom vlasništvu za postavljanje i održavanje mreža, odnosno sustava koji služe za prijenos, odnosno transport i distribuciju energije u skladu s posebnim propisima.

(2) Pravne i fizičke osobe dužne su energetskom subjektu omogućiti pristup na njihove nekretnine na kojima su izgrađeni objekti, uređaji, mreža, odnosno sustav energetskog subjekta radi njihovog pregleda i održavanja, te sječe drveća i drugog raslinja koje ugrožava ove objekte, uređaje, mrežu ili sustav.

(3) Pravne i fizičke osobe dužne su energetskom subjektu omogućiti pristup mjernim uređajima koji se nalaze na njihovim nekretninama, te ne smiju sprječavati energetskog subjekta da isključi mjerne uređaje ili druge uređaje energetskog sustava.

(4) Pravne i fizičke osobe iz stavka 2. i 3. ovoga članka imaju pravo na naknadu, odnosno naknadu štete prema općim propisima.

Članak 31.

(1) Energetski subjekti i kupci energije dužni su tijekom gradnje, obavljanja energetske djelatnosti i korištenja energije ispunjavati propisane zahtjeve i uvjete za sigurnost i kvalitetu opskrbe i korištenje energije.

(2) Energetski objekti uključujući i posude pod tlakom unutar energetskih objekata, postrojenja, vodovi i priključci na mrežu, te postrojenja i instalacije kupaca, moraju udovoljavati propisanim zahtjevima i uvjetima za sigurnu i kvalitetnu opskrbu i korištenje energije tijekom:

– projektiranja, proizvodnje opreme, gradnje, ispitivanja i potvrđivanja sukladnosti, probnoga rada i prvog stavljanja u uporabu,

– obavljanja energetske djelatnosti i korištenja energije, odnosno pogona i održavanja.

(3) Tehničke propise, zahtjeve i uvjete za sigurnost i kvalitetu opskrbe i korištenje energije iz stavka 1. i 2. ovoga članka donosi ministar uz prethodno mišljenje ministra zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, ministra zdravstva, ravnatelja hrvatskog nacionalnog normirnog tijela i glavnog inspektora Državnog inspektorata.

Članak 31.a

Građevine izgrađene bez građevinske dozvole ili drugoga odgovarajućeg akta na temelju kojega se može graditi građevina ne smiju se priključiti na mrežu, kao i građevine za koje je u tijeku postupak građevinske inspekcije koji se odnosi na obustavu građenja ili uklanjanja građevina prema posebnom zakonu.

Članak 31.b

(1) Energetski subjekti u obavljanju svojih djelatnosti ne odgovaraju drugim energetskim subjektima i korisnicima usluga u slučaju nastanka više sile.

(2) Slučajevima više sile, u smislu ovoga Zakona, smatraju se svi događaji i okolnosti koje, da su i mogle biti predviđene, ne bi mogle biti spriječene i na koje se ne može utjecati, umanjiti ih, otkloniti ih ili ukinuti njihovo djelovanje. To su osobito:

– elementarne nepogode (potres, poplava, udar groma, oluja, suša, djelovanje leda i drugo),

– epidemije,

– eksplozije koje nisu posljedica nepravilnog i nepažljivog rukovanja i koje se nisu mogle predvidjeti, a nisu posljedica dotrajalosti materijala i opreme,

– rat, pobuna ili sabotaza,

– odluke Vlade Republike Hrvatske iz članka 23. ovoga Zakona, kao i svi drugi događaji i okolnosti za koje u slučaju dvojbe posebna arbitraža odluči da se radi o višoj sili.

X. NADZOR

Članak 32.

(1) Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona obavljaju Državni inspektorat i drugi nadležni inspektori prema posebnim propisima.

Članak 32.a

Ako inspektori Državnog inspektorata ili drugi nadležni inspektori prema posebnim propisima pri obavljanju inspekcijskog nadzora utvrde da energetski subjekt ne obavlja energetske djelatnosti, a kupac energije ne koristi energiju u skladu s odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, osim ovlaštenja prema općim propisima, imaju ovlaštenje rješenjem:

– narediti otklanjanje utvrđenih nepravilnosti i nedostataka, uz određivanje roka za

njihovo otklanjanje,

- zabraniti obavljanje energetske djelatnosti ili gradnju energetskog objekta, ako nije pribavljena dozvola za obavljanje djelatnosti ili akt na temelju kojega se može graditi objekt,
- narediti obustavu daljnje gradnje ili korištenja energetskog objekta, odnosno obustavu opskrbe energijom ili korištenje energije ako se oprema za energetske objekte ne proizvodi, a ti objekti ne grade, ne koriste ili ne održavaju po odobrenoj ili potvrđenoj dokumentaciji prema posebnim tehničkim ili drugim propisima, i ako zbog toga postoji neposredna opasnost za stabilnost i sigurnost energetskih objekata, zdravlje ili život ljudi ili sigurnost prometa ili susjednih građevina.

XI. KAZNENE ODREDBE

Članak 33.

(1) Tko se priključi na energetski sustav bez odobrenja energetskog subjekta, odnosno troši energiju bez ili mimo mjernih uređaja kaznit će se:

- novčanom kaznom ili,
- kaznom zatvora do tri godine.

(2) Predmeti koji su uporabljeni za počinjenje kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka bit će oduzeti.

Članak 34.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 60.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj energetski subjekt koji:

1. ne dostavi Ministarstvu podatke propisane Pravilnikom o energetske bilanci (članak 9. stavak 2. i 5.),
2. ne obavještava kupce o kretanjima i značajkama korištenja energije (članak 12. stavak 4.),
3. priključi građevinu na mrežu bez građevinske dozvole ili drugoga odgovarajućeg akta na temelju kojeg se može graditi građevina (članak 31.a),
4. ne dopušta nadležnim tijelima obavljanje nadzora ili im ne pruža istinite podatke potrebne za obavljanje nadzora.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba energetskog subjekta novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 3.000,00 kuna.

Članak 35.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj energetski subjekt koji:

1. obavlja energetske djelatnosti bez dozvole za obavljanje energetske djelatnosti (članak 16. stavak 1.),
2. energetske djelatnosti koja se obavlja kao javna usluga obavlja kao tržišnu djelatnost (članak 20. stavak 2.),
3. ne vodi poslovne knjige i ne sastavlja financijska izvješća na način propisan člankom 21. stavkom 1. i 2. ovoga Zakona,
4. ne formira ili ne obnavlja obvezne i operativne rezerve (članak 22.),
5. cijenu energije koja se obračunava primjenom tarifnih sustava ne obračunava primjenom tarifnih sustava (članak 26. stavak 1.),
6. u cijeni energije ne obračunava i ne naplaćuje tarifne stavove i naknade iz članka 25. stavka 2. i 3. ovoga Zakona,

7. energetske djelatnosti obavlja protivno općim uvjetima opskrbe (članak 29.),
8. ne obračunava i ne naplaćuje naknade iz članka 29.a ovoga Zakona,
9. ne provodi tehničke propise, zahtjeve i uvjete iz članka 31. ovoga Zakona,
10. ne postupa prema rješenju inspektora iz članka 32.a ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba energetske djelatnosti novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Uz kaznu za prekršaj može se energetskom subjektu koji je počinio više prekršaja ili u roku godine dana ponavlja prekršaje iz stavka 1. ovoga članka izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja energetske djelatnosti do godine dana, a odgovornoj osobi energetske djelatnosti izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja istih poslova do godinu dana.

Članak 35.a

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička ili pravna osoba koja obavlja energetske djelatnosti bez dozvole za obavljanje energetske djelatnosti (članak 16. stavak 1.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Uz kaznu za prekršaj može se pravnoj ili fizičkoj osobi koja je počinila dva ili više puta prekršaj ili u roku godine dana ponovila prekršaj iz stavka 1. ovoga članka izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja energetske djelatnosti do godine dana, a odgovornoj osobi pravne osobe izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja istih poslova do godine dana.

Članak 36.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. onemogućiti energetskom subjektu pristup na svoju nekretninu radi pregleda ili popravka objekata, uređaja, mreže ili sustava energetske djelatnosti, ili sječe drveća i drugog raslinja (članak 30.),

2. onemogućiti isključenje mjernog uređaja ili drugog uređaja energetske djelatnosti (članak 30. stavak 3.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 5.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 2.000,00 kuna.

Članak 36. a

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

– dobavljač kućanskih uređaja koji distributoru kućanskih uređaja ne osigura oznaku energetske učinkovitosti ili ne osigura tehničku dokumentaciju u razumnom roku (članak 13. stavak 2.),

– distributor kućanskih uređaja koji ne istakne oznaku energetske učinkovitosti ili ne omogući kupcu kućanskih uređaja prije kupnje kućanskih uređaja upoznavanje s podacima s oznake energetske učinkovitosti (članak 13. stavak 3.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba dobavljača kućanskih uređaja, odnosno distributora kućanskih uređaja novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 3.000,00 kuna.

XII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 37.

Posebnim zakonom uredit će se djelatnost proizvodnje, distribucije i opskrbe toplinskom energijom.

Članak 38.

Energetski subjekti koji obavljaju energetske djelatnosti za koje je prema odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energiji («Narodne novine», br. 177/04) potrebna dozvola, moraju dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti pribaviti u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energiji («Narodne novine», br. 177/04).

Članak 39.

(1) Agencija je dužna za energetske djelatnosti za koje se primjenjuje tarifni sustav predložiti donošenje tarifnih sustava iz članka 19. stavka 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energiji («Narodne novine», br. 177/04) u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energiji («Narodne novine», br. 177/04).

(2) Do donošenja tarifnih sustava iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se tarifni sustavi koji su na snazi na dan stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energiji («Narodne novine», br. 177/04).

Članak 40.

(1) Vlada Republike Hrvatske, Agencija i ministar će donijeti propise za čije donošenje su ovlaštteni Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o energiji («Narodne novine», br. 177/04) u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

(2) Do dana stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka primjenjivat će se podzakonski propisi kojima su uređena odnosna pitanja, ako nisu u suprotnosti s odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o energiji («Narodne novine», br. 177/04).

Dokument za internu upotrebu nastao temeljem dokumenata Zakon o energiji NN 68/01, Zakon o izmjenama i dopunama zakona o energiji NN 177/04, NN 76/07 te 152/08.